

[Ole Espersen]

relse blot på et uhyre beskedent niveau. Det tror jeg alle erkender, selv Sovjetunionen, selv Kina – dér har de deres egne nationale interesser, det er jeg godt klar over – men jeg tror, at alle erkender, at det er et folkedrab, ligesom alle erkender, at apartheid må vi fordømme. Så må vi også fordømme dette, og derfor er det, jeg siger, at i sådan en situation er vi nødt til, når vi ikke har fået opfyldt FN-pagtens forudsætninger, en gang imellem at træffe vores egen afgørelse og måske også få store allierede til at være med til at gøre det. Det er det, der har været hensigten med mine spørgsmål i dag.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Som sagt – følelsesmæssigt forstår jeg udmærket denne lyst til at træffe sin egen afgørelse; det er sådan noget, der også får mange mennesker til i hverdagen at bryde loven, fordi de synes, loven er forkert. Det kan vi som regering ikke gå med til, hverken i det daglige liv, eller når det gælder forhold mellem nationerne.

Men synspunktet overrasker mig, og jeg mener ikke, at det vil være fremmede for etableringen af en ny verdensorden, hvis vi på den måde åbner mulighed for, at man kan træffe sin egen afgørelse, hvis man er utilfreds med de regler, der foreligger.

Ole Espersen (S):

Jeg vil meget gerne kunne følge udenrigsministeren i den meget konsekvente holdning, udenrigsministeren gav udtryk for her, men så går jeg også ud fra, at udenrigsministeren vil følge mig i den holdning, at hver eneste gang et land – det være sig vore allierede eller ikkeallierede – bryder FN-pagten, vil regeringen være med til at protestere.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Det, vi taler om her – lad os så prøve at vende tilbage til dagens emne – er, hvad vi kan gøre og hvad andre kan gøre over for den forfærdende behandling, kurderne får. Dér kan der gøres meget ved udnyttelse af de regler, der er, også selv om der desværre er nogle lande, der søger at bremse for den fulde udnyttelse af disse regler.

Jeg har gjort rede for, hvad der gøres i EF-kredsen, hvad vi har været med til at presse igennem dér, og jeg har gjort rede for, hvad vi forsøger at gøre i FN-sammenhæng. Det, jeg

har sagt, er, at af hensyn til fremtiden skal vi hele tiden sørge for at holde os til de regelsæt, der eksisterer, og lade være med af utålmodighed at sige, at nu træffer vi vores egen afgørelse, fordi vi ikke er tilfredse med reglerne. Det må bestandigt være en dansk opgave at forhindre internationalt anarki, også fordi det beskytter det FN-system, som vi fra dansk side fra starten har været med til at opbygge, og som vi ønsker at udvikle endnu stærkere i fremtiden. Det overrasker mig, at hr. Ole Espersen har sat spørgsmålstegn ved den grundholdning.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 393

5) Til *justitsministeren* af:

Gade (SF):

»Vil ministeren stille ombytningen af kørekort i bero, indtil det ligger helt klart, om EF stiller krav om nye ændrede kørekort?«

Skriftlig begrundelse

EF's aktuelle planer om et EF-kørekort understreger de vanskeligheder, som enhver regering må have med at forklare den igangværende ombygning af danske kørekort til et såkaldt EF-kørekort, der ikke i forhold til EF kan give indehaveren flere rettigheder end det »gamle« danske. Derfor opfordrer spørgeren ministeren til at standse den igangværende ombygning samt love de – fortrinsvis ældre – borgere, der allerede er blevet tvunget til en nødvendig ombygning, at et eventuelt kommende »rigtigt« EF-kørekort vil blive ombygget uden beregning.

Justitsministeren (Engell):

Danmark har siden den 1. maj 1986 udstedt kørekort af EF-model, det er vi forpligtet til efter det gældende kørekortdirektiv, der blev vedtaget i december 1980. Jeg vil gerne i den forbindelse understrege, at den danske EF-model er accepteret af Kommissionen som værende i overensstemmelse med dette direktiv.

Kørekortombygningen blev besluttet af Folketinget i december 1989. Formålet med den obligatoriske ombygning var bl.a. at foretage en central edb-registrering af alle kørekort og at få udskiftet de gamle kørekort, som for en stor dels vedkommende var lasede og næsten ulæ-